

կ'ընէ Վաղղիոյ արտաքին ազդեցու-
թեանը և քաղաքականութեանը վրայ,
ու այսպէս կը լմընցընէ փառաւոր յայ-
տարարութիւնը .

“ Հասարակապետութիւնը իր ծնած
վայրկենին , ու կռուոյն բուն տաքցած
ատենին (աս կռիւր բացողը ժողովուր-
դը չէր) իրեք բառ հանեց բերնէն՝ ու
րով իմացուց իր հոգին , ու իր օրօրոցին
վրայ իջեցուց Մտուծոյ և մարդկանց
օրհնէնքները , այսինքն Մատու-
հա-սարու-թիւն , Երեւոյն-թիւն : Եր-
կորդ օրը քաղաքական յանցանքի հա-
մար դրուած մահուան պատիժը վեր-
ցընելովը՝ ինքը աս իրեք խօսքերուն
ճիշդ մեկնութիւնը տուաւ ներսը . դուք
ալ անոնց ստոյգ մեկնութիւնը տուէք
դուրսը : Մ իրեք բառերուն միտքը՝
մեր օտար տէրութեանց հետ ունեցած
վերաբերութեանցը նայելով՝ աս է .
ազատութիւն Վաղղիոյ ան շղթանե-
րէն՝ որ իրեն մտքին ու պատուոյն վրայ
ծանրացեր էին . նորէն ձեռք ձգել ան
բարձրութիւնը՝ որով Եւրոպայի մեծա-
մեծ տէրութեանցը հաւասար պիտի
կենայ . վերջապէս՝ դաշնակցութիւն և
բարեկամութիւն ամենայն ազգաց հետ :
Թի է որ Վաղղիան աղէկ հասկըցեր է
թէ իր պարտքն է աս դարուս մէջ ա-
զատութեան ու քաղաքականութեան
ծաղկեցընող ըլլալ , աս իրեք բառերուն
մէջ մէկն ալ չկայ որ նշանակէ պարե-
րաւ : Թի է որ Եւրոպան խոհեմ ու ար-
դար է , աս բառերուն մէջ մէկն ալ
չկայ որ նշանակէ խաղաղութիւն . ” :

ԼԱՄԱԹԻՆ

Անգամ առժամանակեայ տեսչու-
թեան հասարակապետութեան և
պաշտօնեայ արտաքին գործոց :

Ի Փարիզ , 2 Մարտի 1848 :

ՆԿԱՐԱԳԻՐ

Պոլսու հարդ :

ՊՈՒԼՈՒԹԻՒՆԸ գործելու ատելու-
թիւն մըն է . ծոյլ մարդը կարծես թէ
իր երջանկութիւնը գործք մը չընե-
լու վրայ դրած է : Մարդուս վրայ տես-
նուած հակասութիւններուն մէկն է
աս ախտը . մէկ դիէն կ'ուզէ երկայն
ապրիլ , մէկալ դիէն անգործ կը կենայ ,
որ նոյն է թէ քիչ ապրէր : Մարդուս
երկայն ապրիլը իր ժամանակը բանեցը-
նելէն կը կախուի . ինչպէս մարդս իր
կեանքը կ'երկընցընէ ժրութեամբ և
աշխատասիրութեամբ , ասանկ ալ իր
կեանքը կը կարճեցընէ պարապորդու-
թեամբ : Պոլսը կը սպասէ որ օրերը
անցնին , չմտածեր որ օրերը անցնելով
մահը կը մօտենայ . ապրիլ կ'ուզէ , ու
իր մահուան մօտենալը կը բաղձայ : Մշ-
խարհիս մէջ բան մը չկայ որ մերն ըլ-
լայ՝ բաց 'ի ժամանակէն . ծոյլը անկէց
ալ զինքը կը զրկէ՝ պարապ անցընելով
իր ժամանակը . անոր համար ամէն
շուայութեան աւելի ողբալի է մարդուս
իր ժամանակը մնիսելը :

Պուլսութիւնը մարդս նոր կերպ դիակ
մը կը դարձընէ . մարմին մըն է որ կը
շարժի ու չշարժիր . գրեթէ ողջ ողջ
թաղուածի պէս է : Մեղի դիւրին է
գործք մը ինքիրենդ ընես՝ քան թէ ի-
րեն ընել տաս : Վործք մը դիր իրեն ,
աշխարհիս ընդդիմութիւնները կը պատ-
ճառէ . ամէն բան իրեն համար դժուար
է . տեղ մը խրկէ , ճամբան առիւծները
գրաւեր են կ'ըսէ : Վարելի ըլլայ՝ առ-
տուանց անկողնէն չելլեր . կարելի ըլլայ՝
քայլ մը չառնէր , կարծես որ անդա-
մալոյժ մըն է : Հետը խօսելու ատենդ՝
շարունակ կը յօրանջէ . գիրք մը կար-
դացընես՝ թղթերը կը դարձընէ , կը
նայի որ գլուխը ուր կը լմընայ : Հար-
կաւոր բան մը ուզես , հիմա ո՛վ ելլէ
բերէ պիտոր կ'ըսէ . կամ հա՛ հիմա կը
բերեմ ըսելով՝ կը դանդաղը որ ուրիշ
մը իրմէ առաջ շարժի ու բերէ : Մէն

բանէ ձանձրացածի մը պէս է . կարծես որ կեանքէն ալ ձանձրացեր է : Վեր ու գործունեայ մարդ մը տեսնէ՝ ինչ թե-
թեւօրիկ արտորայող մարդ է , ծան-
րութիւն չունի , կ'ըսէ . իր ծուլութիւնը
ծանրութիւն կը սեպէ : Բան մը յանձ-
նէ իրեն , վաղն ալ կրնամ ընել ըսելով՝
չններ . կը կարծէ որ վաղուան օրը ծու-
լութիւն չունենայ պիտի . գործք ունիմ
ըսելու ըլլաս , գործքերը գերեզմանը
կը լմննան , քիչ մը հանգչիլ պէտք է
ըսելով՝ քեզի աղէկ ծուլութեան գովա-
սանք մը կ'ընէ : Խցին մէջ եղած բանը՝
դրսէն մարդ կը կանչէ որ գայ իրեն տայ :
Տանը մէջ իշամեղուի մը կը նմանի , ու-
րիշներուն շինած մեղրը կ'ուտէ . կար-
ծես թէ իրեն արտօնութի մը տրուած
է որ ուրիշները իրեն համար աշխատին
ու ինքը իր հանգիստը փրնսուէ :

Ծուլութիւնը չէ թէ միայն ինքը
ախտ մըն է , այլ և շատ ախտերու մայր
ու դայեակ . ծոյլ մարդը իր բնութեան
ախտերը կը մշակէ ու կը դարմանէ :
Վործունեայ մարդկանց յաջողութիւ-
նը՝ ծուլին անկարելի կ'երևնայ . անոնց
առաջ երթալը բախտ կը սեպէ . չգի-
տեր որ բաղդին աջ ձեռքը գործունէու-
թիւնն է , ձախը խելք : Ար նախանձի
գրացիին վրայ որ իրմէ աղէկ կ'ուտէ ու
կը հագնի . չմտածեր թէ անոր բանի
գործի գնացած առենը՝ ինքը կամ կը
պառկի կամ խաղի հետ է : Խելք ալ
բանեցրնել չունի . վասն զի մարմնոյն
ծուլութիւնն ալ աւելի մարգուն միտքը
կը ծուլացրնէ . մարդուս միտքը բանալի
մը կը նմանի , ծուլութիւնը իրեն ժանգն
է . թէ որ բանեցուի , կը փայլի . թէ չէ ,
ժանգոտութէն անգործածելի կ'ըլլայ :
Բսելու ըլլաս իրեն որ քիչ մը ժրացիր ,
ատանկով չես կրնար պարտքերդ վճա-
րել , պատասխան կուտայ որ եթէ չկա-
րենամ վճարել՝ թող պարտատէրս մտա-
ծէ : Պարտքը կտրիճին մտրակն է կ'ըսէ
Տաճկի առակը , բայց ծուլին համար
չէ . ծոյլը պարտք մը թէ որ ունենայ ,
ինչպէս պիտի վճարեմ ըսելով՝ յուսա-
հատութեանէն տասն ալ վրան կ'աւել-
ցրնէ . պարտքը պարտքի մակարդ կ'ըլ-

լայ , տասը դահեկանը՝ հարիւր կ'ըլլայ ,
հարիւրը հազար . պարտք պարտքի վրայ
կը դիզուի , ինքն ալ տակը կը մնայ :
Տունը զարդարելու տեղ՝ կը մերկացը-
նէ , թէ որ չծախէ . հայրենական ժա-
ռանգութիւնը մնխելով կը սկսի , մու-
րացկանութեամբ կը վերջացրնէ :

Սերջապէս ծուլութիւնը մարդս բը-
նութենէ դուրս կը հանէ . ամէն արա-
րած իրենց պաշտօնը կ'ընեն , միայն
ծոյլը աշխարհիս մէջ ամենէն անպի-
տանն է : Թէ որ յաւանակը մի անգամ
մըն ալ լեզու ելէր , մարդկանց դէմ առ-
ջի բողոքը ան կ'ըլլար որ ծոյլ մարդիկը
ձգեր ու զինքը կը ծեծեն՝ գործունէու-
թիւն սորվեցրնելու համար . բայց յա-
ւանակին խօսելուն կարօտութիւն չկայ .
մարդուս մտքին չէ թէ միայն անասուն-
ները , հապա նաև անշունչ արարածք
խրատիչ են . անոր համար սուրբ գիրքը
ծոյլ մարդը մըջիւնին ոտքը կը խրկէ , որ
ծուլութիւնը թողու , ու անոր օրինա-
կովը գործունէութիւն սորվի :

*

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Ընթացողութեան փասնէրը :

ԸՏԵՆՈՎ հայր ու որդի մէկտեղ նըս-
տեր կերակուր կ'ուտեն եղեր . որդւոյն
խելքը ուրիշ տեղ ըլլալով՝ կերակուրը
տաք տաք բերանը կը խոթէ , կը տաղէ ,
ու ցաւէն կը սկսի աչուրներէն արցունք
վազել . « Որդի , ինչո՞ւ կուլաս » կ'ըսէ
հայրը . « Ողորմած հողի աղբարս միտ-
քըս եկաւ կ'ըսէ որդին : Հօրը խել-
քը տղուն խօսքերուն վրայ ըլլալով՝ ինքն
ալ տաք տաք կ'առնու կերակուրը՝ բե-
րանը կ'այրէ , ու կը սկսի աչքէն ար-
ցունք գալ : Ար հարցրնէ որդին . « Հա-
րիկ , կ'ըսէ , հապա հրամանքդ ինչո՞ւ
կուլաս . — Ընոր համար կ'ուլամ որ ին-
չո՞ւ զքեզ ալ աղբօրդ հետ չթաղեցի »
կ'ըսէ հայրը :